

Đề bài

Kể lại cảnh tượng
của một buổi chợ
mà em chứng kiến.

Bài làm

Hè năm vừa rồi, mẹ em bảo:

– Năm tới con lên lớp 6 rồi, sẽ bận học hơn nên hè này mẹ cho về quê chơi với bà ngoại một tháng. Em sung sướng chạy lại ôm lấy cổ mẹ:

– Con cảm ơn mẹ.

– Về ở với bà con phải ngoan ngoãn nghe lời bà, không được đi ra nắm ốm thì khổ bà nhé.

– Vâng.

Em sung sướng chuẩn bị đủ thứ: nào váy, nào gấu Misa, nhét tất cả vào chiếc ba lô to rồi hồi hộp chờ đến cuối tuần để bố mẹ đưa về với bà.

Nhà bà em nằm ở ven sông Hồng, quê bà em nghèo lắm nhưng em lại rất thích, vì ở đó em có bà và vào những buổi chiều, khi ông mặt trời sắp lặn, bà lại đưa em ra bờ sông hóng mát, ngắm thuyền bè qua lại. Điều em thích nhất là vào những ngày phiên chợ bà em cho em ra chợ chơi.

Chợ quê bà em khác hẳn với chợ ở thành phố, nó không nằm trong những ngôi nhà tầng mà nằm trên một khoảng đất bằng phẳng và khá rộng rãi ở làng. Đúng ngày chợ, khi còn nằm trên giường em đã nghe thấy những bước chân lịch lịch của những người gánh hàng đến chợ, vừa đi họ vừa lầm rầm nói chuyện, và khi trời vẫn còn tờ mờ tối bà em đã chờ dậy cho mấy bó rau đã chuẩn bị từ chiều hôm trước vào thúng để mang ra chợ bán. Chờ cho trời sáng rõ hơn bà gọi em dậy, hai bà cháu tung tẩy ra chợ, bà đi trước em lon ton theo sau. Bà đi rất nhanh, có những lúc em phải chạy mới theo kịp bà.

Từ nhà bà ra đến chợ là trời đã sáng rõ. Không khí chợ lúc này đã tấp nập và nhộn nhịp, tiếng gọi nhau í ới, tiếng gà vịt kêu quang quác. Tiếng những chú lợn con bị nhốt trong rọ kêu eng éc. Những chú gà vừa được đánh ở dưới sông lên nhảy đanh đách. Tiếng mời mua hàng nổ ra râm ran.

Chợ ở quê nhưng có rất nhiều hàng hóa và cũng được xếp theo những gian hàng rất gọn gàng và đẹp mắt. Chỗ bán hàng xén, bán quần áo, thì đủ các màu sắc, đó là màu đỏ, xanh của những bộ quần áo, những cuộn chỉ màu. Ở đó có mấy cô gái đang mãi mê ngắm thử những chiếc áo hồng, miệng cười mủm mỉm. Nơi em thích nhất là nơi bán hoa tươi, các loại hoa với đủ màu sắc, hoa hồng đỏ thắm, hoa cúc đại đóa vàng rực, hoa huệ trắng muốt, trông chẳng khác gì một vườn hoa. Cô bán hàng xinh tươi, duyên dáng nhanh tay bó hoa cho khách hàng. Chỗ bán rau thì xanh muốt. Tất cả như một bức tranh đủ màu sắc. Phía trong góc chợ là chỗ dành cho thực phẩm; chỗ thì bán thịt, chỗ bán cá, chỗ bán gà. Ở đó cũng rôm rả nhộn nhịp, người mua hàng thì mặc cả, người xem hàng thì hỏi giá, rộn rã cả một góc chợ. Em nhìn khắp nơi chỗ nào cũng chỉ thấy người: nào các bà, các mẹ, và có cả lũ trẻ con trạc tuổi đang chơi đùa ở góc chợ, trên mặt ai cũng hớn hờ.

Ở góc kia, chỗ bán hàng ăn sẵn, mùi thơm bay đi khắp nơi và tiếng mỡ rán sôi xèo xèo như réo mời khách hãy đến ăn quà.

Lối đi chật như nêm, mọi người phải ý tứ lách qua nhau cứ như đi trẩy hội. Vất vả lắm bà cháu em mới lách vào đến hàng rau, bà em chỉ ngồi bán một loáng đã hết rổ rau. Bán xong bà mua thêm một ít thức ăn, xong bà lại dắt em đi khắp nơi trong chợ và bà mua cho em một bộ quần áo. Cô bán hàng xinh tươi đôn đả mời chào, và còn cho em mặc thử. Thấy em thích, bà liền trả giá, em nhận thấy người bán hàng không nói thách cao như ở thành phố. Và em cảm nhận con người ở nơi đây rất gần gũi và tốt bụng.

Quanh quần một hồi, thế mà đã gần trưa, ông mặt trời đã nhô lên khỏi rặng tre nở nụ cười rạng rỡ. Chỉ một loáng sau chợ đã vắng, hàng hóa sớm nay nhiều là vậy thế mà giờ chỉ còn lưa thưa vài thứ, mọi người tản về những con đường đất nhỏ, trên tay mỗi người đều nặng trĩu những hàng, những thức ăn.

Hai bà cháu em ra về, trong lòng em cảm thấy vô cùng thích thú. Chợ đông què đã cho em ấn tượng thật dễ nhớ và thân quen.